

دولت سمرقندی (dow.lat-e.sa.mar.qan.di) ، بی‌بی دولت ، سدهٔ هشتم هجری ، بانوی شاعر فرارودی . نابینا و از مردم سمرقند بود و در روزگار امیر تیمور (۷۳۶ - ۸۰۷ ق) می‌زیست . گویند چون امیر تیمور به سمرقند تاخت و آن شهر را بگرفت ، یکی از سپاهیان وی باری بر سر بی‌بی دولت گذاشت و او را به بردن آن واداشت . وی نیز به بدیبه این بیت را سرود و با آواز بلند خواند که « آتشی در شهر سمرقند باد - وین تمرلنگ چو اسپند باد . » چون این شعر به گوش امیر تیمور رسید دولت را فراخواند و نامش پرسید . وی نام خود را گفت . پس تیمور گفت دولت که کور نمی‌شود . او پاسخ داد اگر کور نمی‌بود نزد همچون تویی لنگ نمی‌آمد .

منابع : بهارستان ، ۱۴۳ ، پرده‌نشینان سخنگوی ، ۲۳ ؛ تذکرهٔ حسینی ، ۱۲۴ ؛ زنان سخنور ، ۱۴۶/۳ ؛ گلزار جاویدان ، ۵۱۴/۱ ؛ آریانا ، سال دهم ، شمارهٔ ۱ ، ص ۵۵ .

رسولی